

התערוכה "בסמיכות" מציבה זה ליד זה שני אמני וידאו ארט עכשוויים מישראל אשר מציגים נקודות קיצוניות באמנות הוידאו-ארט. מוטי ברכר מציג מקבץ עבודות אשר משקף את אופן עבודתו שמבוססת בעיקר (לפחות למראית עין) על אימפרוביזציה תיאטרלית אקספרמנטאלית. משפחה של בובות תוצרת בית ובדיבוב של האמן מספרת את קורות משפחת בלומנטל בארה"ב בתחילת המאה ה-21. מנגד בסרט שהוקרן לראשונה בתערוכת יחיד של ברכר שנה שעברה, האמן בדמותו של הברבור שמתעורר מחדש כל בוקר ועם השקיעה מוסר גופו לבורא, אך קולו נשמע ומהדהד למרחקים. בין כל אלו, מקבץ פרסומות של ברכר להפסקת עישון ועוד. אוהד מילשטיין מציג 2 סרטים. בסרט "נערה בלבן" אנו עדים להוראת בימוי פשוטה וקפדנית. הנערה רק צריכה להסתכל למצלמה בעיניים (אל הבמאי) ולא לדבר. צילומה בשלושת רבע הפנים כמו דיוקן אירופאי קלאסי והתמקדות בהוראה גורם לתוצאה בלתי צפויה המעוררת מחשבה על דיוקן, אמן והרגשות שבניהם. סרט נוסף "כוס מים", "תמצית של חיים לכודה בתוך תמצית של תרבות נעות יחדיו בין הסיכוי לסיכון בדרכן להרמוניה" לדבריו של האמן.

בתוך השם "בסמיכות" ביחד עם הקלישאה של הצבה סמוכה זו לזו ישנו מצלול מקשר למילה סמיך. המקום שהוא איננו נוזל ואינו נוקשה. הוא מרקד כמו ג'לי דביק, הוא קל לעשייה אך מכיל בתוכו רבדים וסודות. הסרטים של שני האמנים סמיכים באופן שבו, הם נעים בין פעולות פשוטות למורכבות של אמנים בשלים, ביקורתיים בעלי אמנות יחודית.